

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

129. An Confessarius habens facultatem generalem absolvendi à censuris, verbi gratia, per Bullam Cruciatæ, possit absolvere à suspensione contracta ob defectum tituli, secundum opinionem aliquorum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

ex delicto publico, vt bene Henriq. lib. 7. de indulg. cap. 17. n. 3; quia Bulla non limitat ad delictum occultum, in quo Bullæ facultas, tum etiam & Commissarij, excedit eam quam habet Episcopus per Trident. sess. 14. cap. 6. de reform. quia ibi limitatur facultas Episcopis ad suspensiones, quæ ex delicto occulto proueniunt. Hoc supposito dico, quod circa propositum dubium negativè respondet Rodriguez in addit. ad Bull. Cruciat. lib. 2. cap. 19. quia id non potest commissarius, cuius potestas maior est ea, quam habet Confessarius per Bullam; ergo.

2. Sed ego affirmatiuè sententiæ adhaereo, quam tenet Medina in instruct. lib. 1. cap. 11. §. 8. Henriquez lib. 7. cap. 3. numero 3, in gloss. lit. V. Auila de cens. part. 3. cap. 6. dub. 2. & Trullench. in Bulla Cruciatæ lib. 1. §. 7. cap. 2. dub. 16. numero 3, & ratio est, quia Bulla absolute & simpliciter concedit facultatem absoluedi ab omni censura, & ex alia parte nec explicite, nec implicite excipit dictam suspensionem, ergo cum illa suspensio sit censura, comprehenditur in generali illa facultate absoluedi ab omni censura. Vnde suspensio ob malam promotionem ad Ordinem ante legitimum ætatem, poterit virtute Bullæ absolui, non tamen in Ordine ministrare ante ætatis complementum, quia absolutio suspensionis, non verò ætatis impedimentum tollere potest. Et ita hanc sententiæ præter Doctores citatos tenet etiam Cornejo in 3. part. tract. 5. de suspens. disput. 4. cas. 3. Dicendum est, quod virtute Cruciatæ possit Confessarius absoluerè ab omni suspensione, siue in Sacramento Pœnitentiæ, siue extra illud, siue suspensio sit à iure, siue ab homine, siue siue penalis, siue nominatim, dummodo pars læsa modo possibili sit satisfacta. Ita Trullench loco cit. qui etiam respondet ad argumentum de Commissario, & hanc etiam opinionem tenet præter citatos DD. Auila de cens. part. 3. disp. 6. dub. 2. vbi etiam notat, quod per privilegia concessa Societati Iesv potest quis absolui ab omni suspensione, & per consequens etiam à Confessariis nostræ Religionis. Notat etiam Auila ibid. & rectè, inuitum, vel absentem posse absolui à suspensione.

3. Notandum est tamen hic obiter, suspensionem hanc à Pio II. non extendi ad Episcopos ante ætatem ordinatos, vt patet ex ipsa Bulla præter generalem regulam, qua excluduntur ab his pœnis Episcopis, nisi specialis eorum mentio fiat, ex c. quia periculo sum. quest. 15. c. 12. §. 3. n. 15.

RESOL. CXXIX.

An Confessarius habens facultatem generalem absoluedi a censuris, verbi gratia per Bullam Cruciatæ, possit absoluerè a suspensione contracta ob defectum rituli secretionis opinionem aliquorum, vel ob malam Ordinum suspensionem?

Et an hoc possit fieri siue in Sacramento Pœnitentiæ, siue extra illud, siue suspensio sit à iure, siue ab homine, siue generalis, siue nominatim; &c?

Et an Confessarius hoc facere possint non solum virtute Bullæ, sed etiam privilegiorum?

Et an, si supradicti cum dicta suspensione, celebrant, possint obtinere dispensationem ab irregularitate incursum Bullæ Cruciatæ? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. Res. 115.

1. Hæc casus frequenter solet accidere, & negatiuam sententiæ docet Henriquez lib. 7. cap. 13. numero 3, Rodriguez in summ. tom. 1. cap. 164. numero 3, & in addit. ad Bull. Cruciat. §. 9. numero 59.

Vegha in summ. tom. 2. cap. 15. cas. 8. & in specul. tom. 2. cap. 14. numero 41. & alij. Ratio est, quia Pontifex magna cum difficultate huiusmodi absolutio-nem confert. Secundo hæc facultas non conceditur Commissario; ergo sequitur non concedi Confessario.

2. Verum, vt ego alibi etiam ostendi, sententiæ affirmatiuæ probabilissimam & tutam in praxi esse existimo, quam præter Doctores, quos citat Henriquez lib. 7. capite 13. numero 3. in glossa lit. Y & Z, tenet etiam Ledesma in summ. tom. 1. de sacram. Ordin. capite 7. dub. 1. Garfias de benefec. tom. 7. part. 2. capite 5. numero 49. Bonacina de sacram. Ordin. disp. 8. questio unica. punct. 5. numero 49. & nouissime Hurtado tractatu de suspensione difficul. 12. numero 33. & Agidius de Trullench in exposit. Bullæ Cruciatæ lib. 1. §. 7. capite 2. dubio 15. numero 3. vbi cum Auila absolute tenet virtute Bullæ posse ab omni suspensione absolui, quia Bulla absolute & simpliciter concedit facultatem absoluedi ab omni censura, nec implicite excipit dictas suspensiones. Ergo cum tales suspensiones sint censura, comprehenduntur in illa generali facultate absoluedi ab omni censura. Ad argumenta verò contraria responderetur; & ad primum dico, Summum Pontificem magna cum difficultate dispensare in vtroque foro, Confessarium verò in casu nostro absoluerè tantum in foro conscientie. Ad secundum dico quod ex eo quod facultas hæc non conceditur Commissario, non sequitur non concedi Confessario, nam hæc due facultates distinctæ sunt, & à diuersis non fit illatio. Dicendum est igitur virtute Bullæ Cruciatæ posse Confessarium absoluerè ab omni suspensione, siue in Sacramento Pœnitentiæ, siue extra illud, siue suspensio sit à iure, siue ab homine, siue generalis, siue nominatim, dummodo pars læsa sit modo possibili satisfacta, quæ omnia valde notanda sunt à Confessariis, nam ex hæc opinione ex multis laboribus liberabunt pœnitentes, & omnia supradicta Confessarij Societatis Iesv, nostræque Religionis possunt facere, non solum virtute Bullæ, sed etiam privilegiorum, vt notat Hurtado & Layman tractatu 5. part. 5. capite 4. numero 3. in fine. Sed an supradicti cum dicta suspensione si celebrent possint obtinere dispensationem ab irregularitate incursum virtute Bullæ Cruciatæ, affirmatiuè respondet Petrus de Cornejo in 4. part. D. Thoma tractatu 5. de censur. disputatio. 6. questio. vltim. & DD. quos citauit in tractatu de Bulla Cruciatæ, resolutio. 27. licet contraria opinio sit communior & probabilior.

RESOL. CXXX.

An per Bullam Cruciatæ sit dispensabilis omnia irregularitas, quæ est pœna?

Et doctrina huius questionis est valde notanda, & menti tenenda. Ex parte 1. tractatu 11. Resolutio. 27.

§. 1. Prima sententiæ negat: ita Fabrus de Sac. Ordin. dist. 25. quest. 1. disp. 3. num. 55. Homobon. de exam. Eccl. part. 1. tract. 5. cap. 6. quest. 36. qui citat Caietanum; Nauarrum, Maiolum, Sotum, Vivaldum, & Sayrum. Idem docet Auila de cens. part. 7. disput. 10. dub. 4. concl. 2. qui citat Villadiego, Lopez, & Martinum Ledesma. Hoc etiam docuit Villalob. in sum. tom. 1. tract. 16. dub. 2. numero 2. & tract. 21. dub. 9. numero 23. Acofta in Bull. quest. 48. Anronuc,

Sup. hoc in Ref. præterita §. Sed ego ad medium, verè dicendum, & sup. lege doct. in. Ref. 65. & aliarum eius not. Sup. hoc in §. not. præterita prope finem, & in tom. 4. tr. 3. Ref. 38. §. 1. paulo post initium, à verè. Dico Secundo, &c. Quæ nunc hanc sequetur. Et in aliis eius primæ not.

N A
B n i a
I I I V V
I I I